

Księga Daniela - numer sto dziewięćdziesiąt dwa

Odkrywanie ukrytej historii: prorocze powiązania z 11. rozdziału Księgi Daniela i opieczętowanie 144 000

Jeff Pippenger

2024-04-22

Rozważamy „ukrytą historię” wersetu czterdziestego jedenastego rozdziału Księgi Daniela, od momentu, gdy jego pisane świadectwo urywa się w czasie końca w roku 1989, aż do ustawy niedzielnej z wersetu czterdziestego pierwszego. Ta ukryta historia stanowi strukturę, według której można zestawić wszystkie linie prorocze czasów ostatecznych, ponieważ w tej ukrytej historii ma miejsce pieczętowanie stu czterdziestu czterech tysięcy. To w tej historii zachodzi próba związana z powstaniem obrazu bestii. Jest to więc historia, w której odpieczętowany zostaje ukryty sen Nabuchodonozora o obrazie bestii. Ta ukryta historia jest również miejscem, w którym ukryta historia z pierwszej kadencji Donalda Trumpa znajduje swoje domknięcie w wersecie drugim jedenastego rozdziału Daniela i dopasowuje się do wersetu trzeciego. Ta ukryta historia stanowi część proctwa Daniela dotyczącą dni ostatecznych i jest Objawieniem Jezusa Chrystusa, które zostaje odpieczętowane tuż przed zamknięciem czasu łaski w czasie ustawy niedzielnej. Wszystkie te linie prawdy są przedstawione jako zdjęcie siódmej, ostatniej pieczęci.

Wersety 10–15 jedenastego rozdziału Księgi Daniela należy zestawić z tą ukrytą historią, a trzy ostatnie z tych wersetów przedstawiają trzy linie prorocze. Określają one, kiedy papieństwo ponownie wkracza w bieg historii, tak jak uczyniło to w roku 200 p.n.e., gdy pogański Rzym po raz pierwszy wszedł w historię proroczą przedstawioną w jedenastym rozdziale Księgi Daniela, w wersecie czternastym. Ten werset i jego wypełnienie w historii pogańskiego Rzymu ugruntowały widzenie, gdyż pogański Rzym był symbolem mocy, która się wywyższyła, ograbiła lud Boży, a następnie upadła. Odstępczy protestantyzm odniósł ten werset do Antiocha Epifanesa, lecz milleryci odnieśli go do pogańskiego Rzymu, uznając ten werset za prawdę próbną w historii ruchu milleryckiego. Dziś teologowie współczesnego laodycejskiego adwentyzmu znów uczą, że chodzi o Antiocha Epifanesa, więc jest to ponownie prawda próbna.

To nie tylko prawda próby, lecz werset ten i jego wypełnienie w 200 r. p.n.e. określają, kiedy nierządnicą z Tyru (współczesny Rzym) zaczyna śpiewać swoje szatańskie pieśni, i wskazują na wkroczenie papieństwa w historię dni ostatecznych; dlatego reprezentuje to podstawową prawdę próby dni ostatecznych, zgodną z prawdą próby przedstawioną przez debatę w historii millerystów.

Trzy wersety przedstawiają także linię republikańskiego rogu bestii z ziemi i wskazują prorocze kroki Donalda Trumpa, gdy wchodzi on w swoją drugą kadencję jako ósmy prezydent, który zarazem jest jednym z siedmiu, w linii prezydentów, która rozpoczęła się od Ronalda Reagana w czasie końca w 1989 roku. Po bitwie pod Rafią z wersetu dwunastego "Antiochus" najpierw tłumi bunt w Stanach Zjednoczonych, a następnie przygotowuje się do wojny z globalizmem,

reprezentowanym przez Egipt w bitwie pod Panium. Trump wygrywa tę wojnę, ale wojna zapoczątkowuje trzecią wojnę światową (Actium). Działania te były prefigurowane przez Antiochusa III Magnusa, który został pokonany przez Egipt w bitwie pod Rafią, lecz zwycięsko dokonał odwetu w bitwie pod Panium.

W wersecie trzynastym, „po upływie pewnej liczby lat”, Antiochus Magnus, jak stwierdza Uriah Smith: „Antioch, stłumiwszy bunt w swoim królestwie i podporządkowawszy oraz uspokoiwszy wschodnie części, miał wolną rękę do wszelkich przedsięwzięć, gdy młody Epifanes wstąpił na tron Egiptu; uznawszy zaś, że jest to zbyt dobra okazja, by ją przepuścić, aby rozszerzyć swoje panowanie, zebrał olbrzymią armię „większą niż poprzednia”.” Trump najpierw stłumi bunt w swoim królestwie, a następnie przygotowuje większą armię, niż miał wtedy, gdy wcześniej został pokonany. Trump został pokonany w 2020 roku, w wypełnieniu jedenastego rozdziału Apokalipsy, gdy bestia ateizmu, reprezentująca światowy globalizm, oraz globaliści zarówno Partii Demokratycznej, jak i Partii Republikańskiej ukradli wybory, a jako główna armia proxy nierządniczy z Tyru będzie to również porażką, gdy Putin odniesie zwycięstwo nad Ukrainą.

Trzecią linią proroczą w trzech wersetach, które rozważamy, jest linia odstępczego protestantyzmu, przedstawiona przez linię Machabeuszy i ich bunt przeciw próbom Antiocha Epifanesa narzucenia Żydom religii Greków. Linia Trumpa i linia odstępczego protestantyzmu przedstawiają dwie siły, które ostatecznie połączą się w róg, który jest przedstawiony jako obraz bestii. Werseły od trzynastego do piętnastego przedstawiają historię prowadzącą do prawa niedzielnego, a dwie linie odstępczego protestantyzmu i odstępczego republikanizmu ukazują wzajemne oddziaływanie tych dwóch sił, gdy zbliżają się do siebie i łączą Kościół z państwem przed wprowadzeniem prawa niedzielnego.

W poprzednich artykułach wskazaliśmy, że trzy wydarzenia reprezentowane przez daty 1776, 1789 i 1798, odnoszące się do Deklaracji Niepodległości, Konstytucji oraz Ustaw o cudzoziemcach i o podburzaniu, wyznaczają okres, który doprowadził do początku bestii z ziemi jako szóstego królestwa prorocstwa biblijnego. Z tego powodu te trzy kamienie milowe stanowią trzy kamienie milowe, które prowadzą do zakończenia szóstego królestwa prorocstwa biblijnego. Wskazaliśmy również, że dwadzieścia dwa lata obejmujące okres od 1776 do 1798 symbolizują czas zapieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, gdyż liczba dwadzieścia dwa jest symbolem połączenia boskości z człowieczeństwem.

Zidentyfikowaliśmy tę historię jako noszącą podpis „Prawdy”, ponieważ pierwszy i ostatni kamień milowy przedstawiają ustanowienie niepodległości oraz jej utratę. Wszystkie trzy kamienie milowe przedstawiają główny symbol bestii wychodzącej z ziemi, ponieważ wszystkie reprezentują „mówienie” Stanów Zjednoczonych, gdyż „mówienie narodu jest działaniem władz ustawodawczych i sądowniczych”. Środkowy kamień milowy, rok 1789, to Konstytucja ratyfikowana przez trzynaście kolonii, a środkowa litera hebrajskiego słowa „Prawda” jest trzynasta. Dwadzieścia dwa lata od 1776 do 1798 odpowiadają również dwudziestu dwóm literom, które tworzą alfabet hebrajski.

Zidentyfikowaliśmy także, że Ustawy o cudzoziemcach i o podżeganiu do buntu z 1798 roku oznaczają moment, w którym Stany Zjednoczone mówią jak smok. Historia przymierza Żydów z Rzymem, która stanowi część linii odstępczego protestantyzmu w wersetach trzynastym–piętnastym jedenastego rozdziału Księgi Daniela, przedstawia okres, w którym powstaje obraz bestii, a powstanie tego obrazu stanowi ostateczną próbę dla stu czterdziestu czterech tysięcy. Jest to próba, którą muszą zdać, zanim zostaną zapieczętowani. Przymierze Żydów z lat 161–158 p.n.e. jest zatem istotnym elementem próby, w której ci, którzy są powołani, by należeć do stu czterdziestu czterech tysięcy, zostają wypróbowani.

Przyjęcie, że lata 161–158 p.n.e. stanowią okres symbolizowany przez ligę Żydów, stoi w sprzeczności z tym, czego uczy historia, ponieważ historycy uczą, że liga przypadała na rok 161 p.n.e., podczas gdy millerycy nauczali, że był to rok 158 p.n.e., a ich przekonanie co do tego faktu zostało przedstawione na obu świętych tablicach.

Pytanie nie dotyczy wyłącznie tego, czy historycy mają rację, datując sojusz z Żydami na rok 161 p.n.e., czy też milleriści mieli rację, wskazując rok 158 p.n.e. W przypadku którejkolwiek z tych dwóch opcji znajdzie się grupa, która zgodzi się z twoim wyborem. Pytanie brzmi, czy zarówno historycy, jak i milleriści mają rację, i czy prawda dotycząca sojuszu z Żydami w istocie odnosi się do okresu, a nie do jednego z dwóch możliwych pojedynczych punktów w historii.

W poprzednich artykułach przedstawiliśmy, jak wierzymy, uzasadnione, uświęcone rozumowanie, zgodnie z którym sojusz Żydów z Rzymem odpowiada okresowi od 161 do 158 r. p.n.e., a okres ten jest typem powstania obrazu bestii. Skoro tak jest, to nawet samo uznanie, że sojusz Żydów z Rzymem jest okresem czasu, staje się próbą i w tym proroczym sensie zgadza się z faktem, że powstanie obrazu bestii jest „wielką próbą dla ludu Bożego”.

Mając to na uwadze, 158 r. p.n.e. wskazuje moment, gdy sojusz między odstępczymi Żydami znanymi jako Machabeusze został trwale ustanowiony z Rzymem, i tym samym symbolizuje prawo niedzielne, gdyż Biblia stawia retoryczne pytanie: „Czy mogą dwaj iść razem, jeśli się nie zgodzili?” 158 r. p.n.e. wskazuje, gdzie i kiedy odstępczy protestantyzm złączy siły z władzą papieską, a okres, który rozpoczął się w 161 r. p.n.e. i doprowadził do 158 r. p.n.e., wyznacza czas reprezentujący formowanie obrazu bestii. Należy koniecznie zauważyć, że ten okres wskazuje, kiedy odstępczy protestantyzm połączy się z odstępczym republikanizmem. Obie te odstępcze moce są przedstawione w wersetach od trzynastego do piętnastego, więc dzielą pewne wspólne kamienie milowe.

Poprawne jest zastosowanie lat 1776, 1789 i 1798 jako symbolizujących 11 września 2001 r., a następnie procesów Pelosi w ramach ruchu fałszywej flagi powiązanego z 6 stycznia 2021 r. oraz okresu inauguracji po skradzionych wyborach Bidena, co prowadzi do ustawy niedzielnej. W tym ujęciu ustawa Patriot Act z 2001 r., korespondująca z Deklaracją Niepodległości, stanowi kamień milowy wskazujący początek odbierania niezależności. Następnie drugi kamień milowy, w postaci sądu kapturowego Pelosi i Schiffa, korespondujący z ratyfikacją Konstytucji, a więc symbolizujący początek obalania Konstytucji, po którym następuje trzeci kamień milowy, w postaci ustaw o cudzoziemcach i podburzaniu, przedstawiający Stany Zjednoczone mówiące jak

smok. Zastosowanie tych kamieni milowych w ten sposób oznacza wskazanie kamieni milowych odstępczego protestantyzmu, reprezentowanego przez Machabeuszy.

Na innym poziomie, rozpoznanie trzech kamieni milowych w powiązaniu z odstępczym republikanizmem prowadzi do nieco innego zastosowania. 11 września 2001 r. odpowiada 1776 r., lecz rok 1789, w odniesieniu do odstępczego republikanizmu, odpowiada Alien and Sedition Acts i ustanawia rozróżnienie między tymi „aktami” a mową smoka, którą przedstawia wprowadzenie przymusu święcenia niedzieli. Gdy zestawia się te dwie linie w kontekście próby z obrazem bestii, tworzą one proroczą strukturę ustanowienia obrazu bestii, a wielką próbą dla ludu Bożego jest formowanie obrazu bestii. Dla ludu Bożego formowanie obrazu bestii musi najpierw zostać rozpoznane tak, jak jest przedstawione (ukształtowane) w Słowie Bożym, aby ci ludzie czasów ostatecznych mogli rozpoznać to formowanie w świecie politycznym i religijnym.

A więc w jaki sposób Procesy Pelosi z 6 stycznia 2021 roku mogłyby się wpisywać w Ustawy o cudzoziemcach i podżeganiu do buntu? Procesy Pelosi oznaczają świętowanie bestii z bezdennej otchłani, która właśnie zgładziła bogatego prezydenta, który wzniecił globalizm. Ta historia świętowania rozpoczęła się w okresie inauguracji Bidena i wyznacza okres, który kończy się drugą inauguracją Trumpa. Należy zauważyć, że Trump trzykrotnie startuje w wyborach prezydenckich i za pierwszym oraz ostatnim razem wygrywa, lecz za drugim jego zwycięstwo zostało skradzione przez moc, którą Pismo określa jako ojca kłamstwa. Procesy Pelosi, które rozpoczęły się wraz ze skradzionymi wyborami, wskazują na drugi zestaw odwetowych Procesów Pelosi, które rozpoczną się, gdy Trump zostanie zaprzysiężony 20 stycznia 2025 roku.

Okres kadencji prezydenckiej Joe Bidena rozpoczyna się serią procesów Pelosi i kończy się serią procesów Pelosi. Oba są procesami politycznymi, ale w drugiej serii procesów oskarżeni zostają ci, którzy stali na czele pierwszej. Podczas drugiej inauguracji Trumpa zaznaczony jest rok 164 p.n.e. Druga inauguracja Trumpa jest typologicznie przedstawiona przez rok 164 p.n.e., a ponowne poświęcenie żydowskiej świątyni reprezentuje ponowne poświęcenie świątyni politycznej po raz drugi.

To był właśnie rok, w którym zmarł Antioch Epifanes, i to on był siłą, która narzucała Żydom religijne praktyki Grecji, wywołując w ten sposób powstanie machabejskie z 167 r. p.n.e. Podczas drugiej inauguracji Trumpa w 2025 roku religia Grecji (globalizm) zostanie w pełni ujarzmiona w Stanach Zjednoczonych, a szatańskie cuda zaczną wspierać dzieło łączenia Kościoła i państwa. Wówczas Trump podpisze zarządzenia wykonawcze odpowiadające Ustawom o cudzoziemcach i podburzaniu, wyznaczając w ten sposób początek formowania obrazu bestii (161 r. p.n.e.), i rozpocznie drugą serię procesów Pelosi. Ustawy o cudzoziemcach i podburzaniu wyznaczają początek okresu formowania obrazu bestii, a okres ten kończy się na ustawie niedzielnej, co ilustruje 158 r. p.n.e.

Tak więc okres tworzenia obrazu bestii zaczyna się od "aktów", które pozwalają Trumpowi zamknąć media głównego nurtu, wydalić nielegalnych imigrantów oraz aresztować i postawić przed sądem tych, którzy są zaangażowani w spisek Partii Demokratycznej. Początek tego okresu naznaczony jest prześladowaniami politycznymi spowodowanymi przez Trumpa, a kończy się on

prześladowaniami religijnymi.

W tym sensie środkowym punktem orientacyjnym 1789 i Konstytucji są Procesy Pelosi z 2021 roku, które reprezentują okres kończący się tą samą historią co na początku, ale ostatnia seria Procesów Pelosi stanowi polityczne odwrócenie losów tych, którzy są obecnie ścigani i więzieni. Drugim punktem orientacyjnym w linii odstępczego protestantyzmu są Procesy Pelosi, które obejmują prezydenturę Joe Bidena, a okres ten kończy się w styczniu 2025 roku, gdy punkt orientacyjny 1789, w linii odstępczego republikanizmu, przypada na 20 stycznia 2025 roku, wraz z rozporządzeniami wykonawczymi, które bezpośrednio następują po drugiej inauguracji Trumpa. To rozpoczyna okres, w którym naród mówi jak smok (Ustawy o cudzoziemcach i podżeganiu do buntu), prowadzący do ustawy niedzielnej, gdzie naród mówi jak smok. W tym okresie Konstytucja, reprezentowana przez 1789, jest stopniowo obalana.

Podczas drugiej inauguracji Trumpa staje się ósmym prezydentem, który jest z tych siedmiu, a utworzenie obrazu bestii wskazuje, w jaki sposób odstępcze rogi protestantyzmu i republikanizmu łączą się w jeden róg, przy czym protestanci sprawują kontrolę nad tą relacją. W tym samym czasie dziejowym ci, którzy zostali powołani, by należeć do stu czterdziestu czterech tysięcy, zostają zapieczętowani zawczasu, zanim zostaną wywyższeni jako róg prawdziwego protestantyzmu podczas wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego.

Pieczętujące poselstwo, jakim jest Objawienie Jezusa Chrystusa, które zostaje odpieczętowane tuż przed zamknięciem czasu łaski, stanowi tę część Księgi Daniela, która odnosi się do czasów ostatecznych. Ta odpieczętowana część to ukryta historia Księgi Daniela 11:40, a wersety 13–15 są zgodne z tą ukrytą historią. Dlatego poselstwo, które zostaje odpieczętowane tuż przed zamknięciem czasu łaski, które zostało zapowiedziane w typie przez ukryte proroctwo przesłanie o posągu bestii Nabuchodonozora, jest właśnie przesłaniem o złączeniu dwóch kijów odstępczych rogów protestantyzmu i republikanizmu, reprezentowanych przez Machabeuszy i Antiocha III w wersetach 13–15.

Poselstwo rozpoznające powstanie obrazu bestii jest poselstwem niosącym uświęcenie, które pieczętuje prawdziwy protestancki róg.

W wersecie czternastym, w roku 200 p.n.e., pogański Rzym po raz pierwszy zostaje wprowadzony do narracji proroczej, gdy powstał, aby ochronić nowego, małoletniego króla Egiptu przed sojuszem przeciwko Egiptowi, zawartym przez Antiocha III i Filipa z Macedonii. W tym roku Antioch III stoczył bitwę pod Panium przeciwko Ptolemeuszowi V. Pojawienie się „rozbójników twojego ludu, którzy wypełniają widzenie”, sojuszu między Antiochem a Filipem oraz bitwy pod Panium — wszystko to wydarzyło się w tym roku. Dlatego ten kamień milowy wskazuje na sojusz między Antiochem, który symbolizuje republikański róg bestii z ziemi, a Filipem z Macedonii, starożytnej nazwy Grecji, symbolizującej Organizację Narodów Zjednoczonych.

Na poziomie proroczym, podczas bitwy pod Panium dochodzi do sojuszu między smokiem (Macedon) a fałszywym prorokiem (USA). Podstawowym motywem tego sojuszu było podzielenie domeny Egiptu, mającej reprezentować rozpadającą się Rosję.

Gdy Jezus zabrał swoich uczniów do Panium, miasto nosiło wówczas nazwę Cezarea Filipowa. Wnuk Heroda Wielkiego, Herod Filip, dokonał odnowy miasta i nazwał je od Cezara Augusta oraz od siebie, stąd Cezarea Filipowa. Relacja między nimi przedstawia Rzym z Rzymem, lecz Filip jest wobec Cezara Rzymem pomniejszym, a na poziomie proroczym Herod Filip reprezentuje Salome, córkę Herodiady. Dlatego w nazwie Cezarea Filipowa widzimy Heroda Filipa reprezentującego fałszywego proroka, a Cezara reprezentującego papieżstwo.

Prorocza historia Panium przedstawia zatem dwa sojusze: jeden, w którym fałszywy prorok (Trump) łączy siły ze smokiem (Organizacją Narodów Zjednoczonych), oraz drugi, w którym fałszywy prorok (Trump) łączy siły z papieżstwem (Cezarem). W wersecie szesnastym ukazane jest prawo niedzielne i to tam zostaje wprowadzony trójstronny sojusz, jednak układ został faktycznie ustanowiony przed prawem niedzielnym — w wersecie piętnastym oraz w bitwie pod Panium.

"Na mocy dekretu wprowadzającego w życie instytucję papieżstwa, wbrew prawu Bożemu, nasz naród całkowicie odetnie się od sprawiedliwości. Gdy Protestantyzm wyciągnie rękę przez przepaść, aby uścisnąć dłoń potęgi rzymskiej, gdy sięgnie ponad otchłań, by złączyć dłońie ze Spirytyzmem, gdy zaś pod wpływem tego trójstronnego sojuszu nasz kraj odrzuci wszelkie zasady swojej Konstytucji jako państwa protestanckiego i republikańskiego oraz stworzy warunki do szerzenia papieskich kłamstw i zwiedzeń, wtedy będziemy wiedzieć, że nadszedł czas nadzwyczajnego działania Szatana i że koniec jest bliski." Testimonies, tom 5, 451.

Będziemy kontynuować to badanie w naszym następnym artykule.

Objawienie nie jest tworzeniem ani wynajdywaniem czegoś nowego, lecz ujawnieniem tego, co aż do chwili objawienia pozostawało ludziom nieznanie. Wielkie i wieczne prawdy zawarte w ewangelii są objawiane poprzez gorliwe poszukiwanie i uniżenie się przed Bogiem. Boski Nauczyciel prowadzi umysł pokornego poszukiwacza prawdy; a dzięki prowadzeniu Ducha Świętego prawdy Słowa zostają mu objawione. I nie ma pewniejszej ani skuteczniejszej drogi do poznania niż bycie w ten sposób prowadzonym. Obietnica Zbawiciela brzmiała: 'Gdy przyjdzie On, Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę.' To dzięki darowi Ducha Świętego zostajemy doprowadzeni do zrozumienia Słowa Bożego.

"Psalmista pisze: 'Jak młodzieniec oczyści swoją drogę? Przez przestrzeganie jej zgodnie z Twoim słowem. Całym sercem Cię szukałem: nie daj mi zbłądzić od Twoich przykazań. . . . Otwórz moje oczy, abym ujrzał cudowne rzeczy z Twojego prawa.'"

Jesteśmy napominani, aby szukać prawdy jak ukrytego skarbu. Pan otwiera umysł prawdziwego poszukiwacza prawdy, a Duch Święty uzdalnia go do uchwycenia prawdy objawienia. To właśnie ma na myśli psalmista, gdy prosi, aby jego oczy zostały otwarte, by oglądać cudowne rzeczy zawarte w Prawie. Gdy dusza łaknie doskonałości Jezusa Chrystusa, umysł zostaje uzdolniony, by pojąć chwały lepszego świata. Tylko z pomocą Boskiego Nauczyciela możemy zrozumieć prawdy Słowa Bożego. W szkole Chrystusa uczymy się łagodności i pokory, ponieważ otrzymujemy zrozumienie tajemnic pobożności.

Ten, który natchnął Słowo, był prawdziwym interpretatorem Słowa. Chrystus ilustrował swoje nauki, zwracając uwagę słuchaczy na proste prawa natury oraz na znane im przedmioty, które na co dzień widzieli i dotykali. W ten sposób prowadził ich myśli od tego, co naturalne, do tego, co duchowe. Wielu nie potrafiło od razu pojąć sensu Jego przypowieści; lecz w miarę jak dzień po dniu stykali się z przedmiotami, z którymi Wielki Nauczyciel powiązał prawdy duchowe, niektórzy dostrzegli lekcje Bożej prawdy, które starał się im wpoić, i ci zostali przekonani o prawdziwości Jego misji oraz nawrócili się do ewangelii. Sabbath School Worker, 1 grudnia 1909.